

Občina Polzela in Osnovna šola Polzela

vabita
na osrednjo prireditev
ob kulturnem prazniku

DOM JE TAM, KJER JE LJUBEZEN,

ki bo
v četrtek, 3. februarja 2011,
ob **18. uri** v športni dvorani
Osnovne šole Polzela

**v počastitev osemdesetletnice
osrednje gostje večera,
rojakinje Neže Maurer.**

Program bo vseboval:

- lutkovno igrico Koruzni punčki s pastirskimi igrami in plesi v izvedbi učencev OŠ Polzela,
- nastop MPZ ter OPZ Polžki in Sonček (pesmi Neže Maurer),
- pogovor z osrednjo gostjo prireditve, pesnico Nežo Maurer.

Razmišljanje o poeziji Neže Maurer

»Skozi vse prebrane pesmi se vidijo Nežina nežnost, razum in ljubezen do življenja in svojih najbližjih. Njene pesmi se razlikujejo od ostalih pesmi, ki jih navadno prebiramo. V pesmih Neže Maurer skorajda ni rim, so pa besede, ki se dotaknejo bralčeve duše. Vse pesmi nekako gledajo na življenje in bi se lahko ravnali po njih.

Vse pesmi so mi bile po svoje všeč, nekatere sem morala sicer dvakrat prebrati, da sem jih razumela, a nisem nehala brati, dokler pesmi nisem razumela. Prav ponosna sem, da živim tako blizu te fenomenalne pesnice, saj so mi njene pesmi resnično všeč, ker tudi mene zanima poezija.

Pesnica je med drugim napisala tudi:
Vsak mora sam za svojo srečo ...
Zdi se mi, da je ona svojo srečo našla prav v pisanju teh neverjetnih pesmi.«

Lara Helbel, 9. razred

Domov

»Greš domov?« me vpraša drobno otroče plavih oči.

»Vsi gremo domov,« mu rečem in ono se veselo smeji.

Domov.

Dom je tam, kjer je ljubezen.

Toliko je hiš
in tako malo domov.

Kam naj grem?

Otroče gleda za mano

in verjame, da grem domov.

Neža Maurer

Portret Neže Maurer
Darko Ocvirk

Neža Maurer

80 let

»In je hiša – brez mene:
dom spominov.

Vse je kot lep, star film:
spominjam se posameznosti –
a celote ni več.

Le Draga je ostala, kot je bila:
Draga.«

(Odlomek iz pesmi Razgled z Gore
Oljke)

Kopank
Jan Korošec, 9. razred

Dom za telohov cvet
Ivana Dominković, 7. razred

»Domači kraj je nekaj, kar najbolj
občutiš, če nimaš. Drugače pa ga nosiš s
seboj skozi življenje tako samoumevno
kot roke in meriš z njim svet in se zanj
loviš, če te kaj spodnaša.«

(Neža Maurer, Misli o domačem kraju)

DOM JE TAM, KJER JE LJUBEZEN